

[Edvard Sørensen.]

Satser, og saa er Medlidenheden med Landkommunerne meget lidt værd.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under a) og b) opførte Lovforslag har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne for de paa Dagsordenen under a) og b) opførte Lovforslag (Kjær): Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at Venstres Standpunkt var dette, at naar der er arbejdsløse, der kan arbejde, skal der lukkes for Understøttelsen. Det er ikke rigtigt. Vi siger — og det har vi givet Udtryk i det Lovforslag, der her er til Behandling —, at naar der er Arbejde, skal der lukkes for Understøttelse til de Mennesker, som er i Stand til at udføre dette Arbejde. Og vi ønsker det ikke saadan, at der kun skal være Tale om, at der er Arbejde det ene eller det andet Sted, vi ønsker, at det skal fastslaaes gennem en Undersøgelse, foretaget af Socialministeriet, at Arbejde er til Stede.

Med Hensyn til Arbejdsanvisningen indrømmer jeg naturligvis, at mit Parti har haft sin Andel i Systemets Udformning. Men det er aldrig blevet hævdet af mit Parti, at dette System var saadan, at alle Forhold kunde indpasses deri, og jeg er af den Opfattelse, som jeg hævdede i min første Udtalelse, at Landbrugets Behov af Arbejdskraft for en stor Del ikke vil kunne tilfredsstilles gennem de eksisterende Arbejdsanvisningskontorer (Einer-Jensen: Hvorfor ikke?). Hvis det ærede Medlem ønsker Svar paa dette, kan han finde det i de Bemærkninger, jeg fremsatte i min Indledningstale forleden Dag.

Saa talte det ærede Medlem endelig om det forsikringsmæssige. Det er rigtigt, at vi holder paa dette Grundlag, men jeg gør opmærksom paa, at Forsikringen er bygget op paa den Maade, at Arbejderne betaler noget, Samfundet betaler ogsaa et ikke uvæsentligt Beløb. Naar det er Forholdet, maa det dog være rimeligt, at Samfundet kan kræve, at naar der inden for Samfundet er Arbejdsmuligheder, saa skal disse udnyttes, før man skrider til at udbetale Understøttelse.

Til det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har jeg egentlig kun en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem siger, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har uddybet Modsætningerne. Deroverfor vil jeg sige, at det var næppe muligt efter den Tale, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen holdt

den første Dag, vi behandlede denne Sag. Da var de uddybede. Endelig vil jeg sige, at jeg føler mig ikke tilsidesat af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Jeg finder det kun naturligt, at han her beskæftigede sig med de Forhold, som han havde beskæftiget sig med i sin Tid, i 1933, som Ordfører.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Vi staar i en efter min Opfattelse ganske mærkelig Situation. De Konservative er velvillige over for vore Forslag, Det frie Folkeparti er velvilligt over for vore Forslag, og begge disse Partier benytter Lejligheden til at rette et Angreb paa det Parti, der har fremsat disse Forslag. Det er den Støtte, vi faar dertil. Hvis de ærede Medlemmer tror, at de fremmer den Politik, som de siger de vil støtte, maa de enten være ualmindelig lidt begavede eller ogsaa en Smule uærlige.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen skal jeg i øvrigt ikke beskæftige mig meget med. Han rettede jo sit Angreb mod os over en bred Front. Han begyndte med Gældssaneringen og gik videre til Rente-loven, Konverteringen og Smørloven, hele Historien. Men naar det ærede Medlem nu gik saa vidt, at vi ogsaa skulde have Ansvaret for, hvad et andet Parti har skrevet i en Betænkning, som vi har underskrevet, saa synes det ærede Medlem mig mere ukyndig i, hvordan Betænkninger afgives, end han egentlig burde have Lov til, naar han dog har været Medlem af Rigsdagen i nogen Tid. Det er dog ganske givet, at et Parti, selv om det har underskrevet en Betænkning, aldeles ikke kan have Ansvaret for, hvad et andet Parti har udtalt der. Saa meget vilde jeg dog tro det ærede Medlem kunde forstaa af det hele.

Hvad det ærede Medlem Hr. Victor Larsen angaar, skal jeg slet ikke blande mig i alle disse Personligheder om min Sindstilstand, om hans Fortrinlighed eller min Skurkagtighed, for det er ikke det, det her drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, om det ærede Medlem har benyttet denne Lejlighed til at rette et Angreb mod Venstre, og det gjorde det ærede Medlem. Det er dette, jeg har svaret paa. Jeg finder det ganske urimeligt, naar man i øvrigt foregiver at være i det store og hele enig i den Sag, der behandles, at benytte Lejligheden til at grave alle Ting frem, som man har været uenige om, og søge at rejse Diskussion herom.